

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า
ฉบับวันพุธที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2560

คอลัมน์กวนน้ำให้ใส

บทเรียนซ้ำชั้น การแทรกแซงราคาสินค้าเกษตร กรณียางพารา

เรามีบทเรียนไม่รู้กี่ครั้งแล้ว กับการเอาเงินแผ่นดินเข้าไป
รับซื้อ (อ้างว่ารับจําาราคาแพงกว่าตลาด) แล้วก็เกิดความเสียหาย
หรือหนักกว่านั้น เกิดการทุจริตโกงกิน

**ไม่ว่าจะเป็น ลำไย มันสำปะหลัง ข้าวโพด
ที่สาหัสสุด คือ ข้าวเปลือก**

ล่าสุด สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ได้ตอกย้ำผ่านรายงานการตรวจสอบโครงการ
แทรกแซงราคายางพารา

1.วิธีการแทรกแซงแบบนี้ นักการเมืองชอบ เพราะทำงานไม่ต้องใช้สมองคิดมาก เงินที่ใช้ก็ไม่ใช้
เงินส่วนตัว แต่เป็นเงินแผ่นดิน ตัวผู้ทำนโยบายได้หน้า ได้คะแนนนิยม พุดง่าย ๆ เอาเงินแผ่นดินของคน
ทั้งประเทศมาซื้อคะแนนนิยม ยิ่งกว่านั้น ยังมีของแถม เพราะมีโอกาสส่งพรรคพวกเข้ามาแสวงหา
ผลประโยชน์จากพืชผลที่รับซื้อเข้ามาเก็บไว้ในโกดังด้วย

2.สุดท้าย ก็ละเลงเงินแผ่นดิน ละลายไปกับพืชผลที่เน่าคาโกดัง หรือไม่ก็มีคนพุงกาง กับการ
ระบายออกไปให้พวกพ้องในราคาถูกพิเศษ โดยไม่ต้องประมูล หรือหน้าด้านกว่านั้น คือ หายไปจากโกดัง
เฉย ๆ เหมือนที่มีการเอานั่งร้านมาวางไว้หลอก แทนข้าวในสต็อกโครงการรับจําาข้าว

3.ล่าสุด สตง. เผยแพร่รายงานการตรวจสอบ เรื่อง การตรวจสอบโครงการพัฒนาศักยภาพสถาบัน
เกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายาง และการบริหารจัดการสต็อกยางของรัฐบาล ซึ่งเริ่มดำเนินการมา
ตั้งแต่คณะรัฐมนตรีมีมติ 24 มกราคม 2555 เห็นชอบและอนุมัติการดำเนินงานโครงการฯ

ครั้งนั้น กำหนดเป้าหมายว่า จะให้อยู่ที่ระดับ 120 บาทต่อกิโลกรัม ผลการตรวจสอบ
สรุปว่า การดำเนินโครงการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ทั้งยังพบสภาพปัญหา และ
ผลกระทบ เป็นบทเรียนหน้าสนใจ อาทิ

**3.1 การดำเนินโครงการไม่บรรลุเป้าหมายในการทำให้ราคายางในตลาดมี
เสถียรภาพในระดับประมาณ 120 บาทต่อกิโลกรัมได้** การตรวจสอบพบว่า ไม่ว่าจะใช้วิธีการกำหนด
ราคารับซื้อในรูปแบบใดก็ตาม การดำเนินโครงการไม่สามารถทำให้ราคายางพาราตลาดในประเทศให้อยู่
ในระดับ 120 บาทต่อกิโลกรัมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้โดยพิจารณาจากราคายางแผ่นดินคุณภาพ
3 เฉลี่ยรายเดือน ณ ตลาดกลางยางพาราหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตั้งแต่เดือนมกราคม 2555- เดือน
มีนาคม 2556 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ดำเนินโครงการ โดยหลังจากเดือนมกราคม 2555 ราคาสูงสุดที่เฉลี่ย
กิโลกรัมละ 110.96 บาทในเดือนกุมภาพันธ์ 2555 เท่านั้น แต่หลังจากการเปิดรับซื้อยางในเดือนมีนาคม
2555 ราคายางเฉลี่ยกลับมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยราคาลดลงจนต่ำกว่า 100.00 บาทต่อกิโลกรัม

ในช่วงเดือนมิถุนายน 2555 และลดลงต่ำกว่า 90.00 บาทต่อกิโลกรัมตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2555 เป็นต้นมา จนถึงเดือนมีนาคม 2556 ซึ่งเป็นเดือนสุดท้ายของการรับซื้อ ราคายางเฉลี่ยปรับตัวลดลงอยู่ที่ระดับ 78.73 บาทต่อกิโลกรัมเท่านั้น

3.2 การบริหารจัดการสต็อกยางไม่มีประสิทธิภาพ จากการตรวจสอบพบว่า การบริหารจัดการสต็อกยางไม่มีประสิทธิภาพตลอดทั้งวงจรโครงการ ตั้งแต่การรับซื้อ การเก็บรักษา และการระบายสต็อกยาง การเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เพื่อให้สถาบันเกษตรกรที่ไม่เป็นนิติบุคคลเข้าร่วมโครงการได้ ทำให้เกิดปัญหาการบริหารจัดการสต็อกยางตามมาทั้งระบบ การจัดเก็บยางตามโครงการบางส่วนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนด จากการสังเกตการณ์การเก็บรักษาภายในโกดังจำนวน 33 โกดังในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าการจัดเก็บสต็อกยางไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ทั้งในส่วนของสภาพโกดัง การจัดวาง และสภาพยาง (ยางแผ่นรมควันอัดก้อน และยางแท่ง) สต็อกยางของโครงการมีลักษณะเป็นสต็อกที่อยู่นิ่ง (Dead Stock) โดยไม่มีแนวทาง ในการบริหารจัดการ และการระบายสต็อกที่มีความชัดเจน

3.3 สดง.ตรวจสอบพบว่า การดำเนินโครงการมีช่องว่างทำให้การป้องกันการทุจริตเรื่องการสวมสิทธิ์ไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 ผลการตรวจสอบพบว่า โครงการส่งผลกระทบต่อที่สำคัญ ดังนี้

(1) ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการ รัฐบาลยังคงต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางจากปัญหาราคายางตกต่ำและมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(2) การดำเนินโครงการต้องมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นจากที่ได้กำหนดไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ให้สถาบันเกษตรกรที่ไม่เป็นนิติบุคคลเข้าร่วมโครงการได้ ส่งผลให้มีปริมาณยางที่ต้องรับซื้อจำนวนมาก ทำให้คณะรัฐมนตรีต้องอนุมัติวงเงินงบประมาณเพื่อใช้รับซื้อยางเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องอีกถึง 3 ครั้ง รวมเป็นจำนวน 12,000 ล้านบาท

นอกจากนี้การไม่สามารถระบายสต็อกยางได้ ยังส่งผลให้รัฐบาลต้องมีภาระค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาอย่างต่อเนื่อง โดยตั้งแต่เริ่มโครงการจนถึงวันที่ 14 กรกฎาคม 2558 มีค่าใช้จ่ายในการเช่าโกดังเพื่อเก็บสต็อกยางไปแล้วทั้งสิ้น 433.90 ล้านบาท และค่าเบี้ยประกันภัยอีกจำนวน 349.19 ล้านบาท และตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม 2558 เป็นต้นมา ได้กำหนดให้ค่าใช้จ่ายในการจัดการสต็อกยางของโครงการฯ เบิกจ่ายในงบประมาณของโครงการสร้างมูลภัณฑ์กันชนรักษาเสถียรภาพราคายาง และหากยางของทั้ง 2 โครงการยังไม่มีภาระขายออกไป รัฐบาลต้องมีภาระค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ต่อไป โดย กยท. ได้ประมาณการค่าใช้จ่ายไว้ที่เดือนละประมาณ 25.55 ล้านบาท

(3) ผลการดำเนินโครงการมีแนวโน้มขาดทุนมากกว่าที่ควรจะเป็น สต็อกยางที่เก็บไว้เป็นเวลานานโดยยังไม่มี ความชัดเจนว่าจะสามารถระบายออกได้เมื่อใด เนื่องจากยางในสต็อกที่เสื่อมคุณภาพลงจะไม่สามารถขายได้ในราคาที่ได้กำหนดไว้

(4) สต็อกยางของโครงการที่อยู่ในสภาพหยุดนิ่งทำให้เกิดปัญหา Dilemma หรือสถานะกลืนไม่เข้าคายไม่ออก หรือสถานการณ์หนีเสือปะจระเข้ สต็อกยางจำนวนประมาณ 2 แสนตันนั้น

มีปริมาณมากพอที่สร้างความยากลำบากในการบริหารจัดการ การเก็บสต็อกยางไว้ นอกจากจะทำให้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

3.5 ข้อเสนอแนะของ สตง. อาจสรุปสั้นๆ ง่ายๆ คือ ไม่ว่ารัฐบาลหน้าไหน ก็อย่าทำโครงการแบบนี้อีกควรช่วยเหลือเกษตรกรด้วยวิธีการอื่น

สารสัมพันธ์

กรม.สั่งคง'VAT7%' คลังสูญรายได้2.326แสนล้านบาท.

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (กรม.) เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2560 ได้พิจารณาการเสนอให้ขยายเวลาคงอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ที่ 7% ต่อปี ออกไปอีก 1 ปี

นายอภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์ รมว.คลัง กล่าวว่ กรม. เห็นชอบขยายเวลาคงอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มออกไป ตั้งแต่

วันที่ 1 ตุลาคม 2560-30 กันยายน 2561 จากเดิมสิ้นสุดระยะในวันที่ 30 กันยายน 2560 เพื่อช่วยดูแลค่าครองชีพประชาชน และสร้างความเชื่อมั่นเศรษฐกิจให้ขยายตัวได้ดีอย่างต่อเนื่อง เพราะหากมีการปรับเพิ่มVAT ในช่วงนี้จะกระทบการบริโภค อาจทำให้เศรษฐกิจขยายตัวชะงักได้

นอกจากนี้ ยังเป็นการช่วยกระตุ้นกลไกทางเศรษฐกิจ และให้ประชาชนมีกำลังซื้อในการจับจ่ายสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในการประกอบธุรกิจให้กับภาคเอกชน และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนาดใหญ่สามารถดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่องอันจะทำให้การบริโภคและการลงทุนของประเทศมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมั่นคงต่อไป

นายอภิศักดิ์ ภูตระกูล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวว่ การที่คง 7% จากเพดาน 10% ทำให้เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการลงทุนและการบริโภค ส่งผลให้รัฐสูญเสีรายได้ 2.326 แสนล้านบาทต่อปี แต่ไม่กระทบกับการจัดเก็บรายได้ภาพรวม เพราะได้ตั้งสมมุติฐานประมาณการคง VAT 7% ไว้ตั้งแต่ต้นแล้ว

ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ได้รายงานแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจของไทยในปี 2560 คาดว่ จะสามารถขยายตัวได้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี 2559 โดยปัจจัยสนับสนุนจากการส่งออกสินค้ามีแนวโน้มขยายตัวจากปีก่อน การลงทุนภาครัฐในโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่อยู่ในเกณฑ์สูงและแรงขึ้น ระดับราคาน้ำมันอยู่ในระดับต่ำ การขยายตัวด้านการผลิตเกือบทุกสาขา ด้านสินค้าเกษตรและราคาสินค้าดีขึ้น รวมทั้งเสถียรภาพเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ดีส่งผลต่อเศรษฐกิจภาพรวมของไทยให้เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

มีรายงานข่าวจาก กรมสรรพากร ระบุว่า ในการประชุม กรม.ครั้งนี้ได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่..) พ.ศ. (การขยายเวลาการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม) ยังคงจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตรา 6.3% (ไม่รวมภาษีท้องถิ่น)

หรือ 7% (เมื่อรวมภาษีท้องถิ่นแล้ว) สำหรับการขายสินค้า การให้บริการ หรือการนำเข้าทุกกรณี ซึ่งความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2560 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2561

“การคง VAT ก็เพื่อกระตุ้นกลไกทางเศรษฐกิจ และช่วยลดภาระค่าครองชีพของประชาชนให้สามารถมีกำลังซื้อในการจับจ่ายสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในการประกอบธุรกิจให้กับภาคเอกชน และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนาดใหญ่สามารถดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่องอันจะทำให้การบริโภคและการลงทุนของประเทศมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และมั่นคงต่อไป” รายงานจากกรมสรรพากร ระบุ

กยท.เตือนชาวสวนยางเฝ้าระวัง เชื้อราระบาดต้นเหตโรคใบร่วง

ดร.ธีรัช สุขสะอาด ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เปิดเผยว่า เชื้อราไฟทอปธอรา (Phytophthora) ซึ่งทำให้เกิดโรคใบร่วงมักระบาดหนักในช่วงฤดูฝน โดยเฉพาะกับสวนยางพาราโดยเชื้อราจะเข้าทำลายส่วนต่างๆ ของต้นยาง ทำให้ใบร่วงมากกว่า 20% และหากปล่อยให้โรคระบาดโดยไม่มีการควบคุมใบจะร่วงถึง 75% ส่งผลให้ผลผลิตลดลง 30-50% สามารถสังเกตอาการได้เด่นชัดที่ก้านใบ จะปรากฏรอยแผลชำรุดน้ำตาลเข้มถึงดำตามความยาวของก้านใบ แผลบริเวณที่เป็นทางเข้าของเชื้อ มักมีหยดน้ำยางเล็กๆ เกาะติดอยู่ นอกจากนี้ยังพบว่าเชื้อนี้สามารถเข้าทำลายฝักยางได้ทุกระยะ ทำให้ฝักเน่า ถ้าความชื้นในอากาศสูงจะพบเชื้อราสีขาวเจริญปกคลุมฝัก ฝักที่ถูกทำลายจะเน่าดำค้างอยู่บนต้น ไม่แตกและร่วงหล่นตามธรรมชาติ กลายเป็นแหล่งเชื้อโรคในปีถัดมา

สำหรับความรุนแรงของการเกิดโรคขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำฝน และจำนวนวันฝนตก รวมถึงอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเชื้อ อยู่ระหว่าง 25-28 องศา เชื้อนี้ต้องการน้ำเพื่อการขยายพันธุ์ จึงระบาดได้ดีในสภาพอากาศเย็น ฝนตกชุก มีความชื้นสูงต่อเนื่องกันอย่างน้อย 4 วัน เช่น หน้าฝน หรือมีน้ำท่วมขัง และมีแสงแดดน้อยกว่า 3 ชั่วโมง ต่อวัน

ส่วนวิธีการป้องกัน เกษตรกรควรปลูกยางพันธุ์ต้านทานโรค เช่น RIIT 251 และ RIIT 408 ในเขตและแหล่งปลูกยางที่ระบาดของโรค ไม่ควรปลูกยางพันธุ์ที่อ่อนแอ เช่น RRIM600 หมั่นกำจัดวัชพืชและตัดแต่งกิ่งในสวนยาง ให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก เพื่อลดความชื้นในสวนยาง เมื่อพบโรคให้ใช้สารเคมี metalaxyl หรือ fosetyl-AI ทาที่หน้ากรีดเพื่อป้องกันโรคเส้นดำ เนื่องจากเป็นเชื้อเดียวกัน ต้นยางใหญ่ที่เกิดใบร่วงอย่างรุนแรงจนใบร่วงหมด ควรหยุดกรีดยาง และใส่ปุ๋ยบำรุงต้นยางให้สมบูรณ์